

SPRÁVA VNĚJŠÍCH HRANIC

Politika EU v oblasti správy hranic prošla velkými změnami v souvislosti s příchodem nebývalého počtu uprchlíků a nelegálních migrantů, a to zejména od poloviny roku 2015, kdy se projevila řada nedostatků politik EU v oblasti správy vnějších hranic a migrace. Tyto výzvy spojené s toky smíšené migrace do EU a zvýšené obavy v oblasti bezpečnosti vyvolaly novou vlnu opatření v oblasti ochrany vnějších hranic EU, což mělo dopad také na její vnitřní hranice.

PRÁVNÍ ZÁKLAD

Čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU).

Články 67 a 77 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

CÍLE

Jednotný prostor bez vnitřních hranic – schengenský prostor – vyžaduje rovněž jednotnou politiku v oblasti správy vnějších hranic. Čl. 3 odst. 2 SEU požaduje „vhodná opatření týkající se ochrany vnějších hranic“. EU si proto klade za cíl stanovit společné normy pro provádění kontrol na svých vnějších hranicích a postupně zavést integrovaný systém správy těchto hranic.

DOSAŽENÉ VÝSLEDKY

První krok na cestě ke společné správě vnějších hranic Unie byl učiněn dne 14. června 1985, kdy pět z tehdejších deseti členských států Evropského hospodářského společenství podepsalo ve městě Schengen ležícím na hranicích s Lucemburskem tzv. Schengenskou dohodu, která byla o pět let později doplněna Úmluvou k provedení Schengenské dohody^[1]. Schengenský prostor, bezhraniční zóna vymezená schengenským *acquis* (jak jsou tyto dohody a pravidla souhrnně nazývány), je v současné době tvořen 26 evropskými zeměmi^[2].

A. Schengenské *acquis* v oblasti vnějších hranic

Pravidla, která tvoří současné schengenské *acquis* o vnějších hranicích, vycházející z původního *acquis* začleněného do právního řádu EU Amsterodamskou smlouvou

[1]Schengenské *acquis* – Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

[2]Součástí prostoru nejsou Spojené království, Irsko, Chorvatsko, Bulharsko a Rumunsko. Zahrnuje nicméně i tři státy, které nejsou členy EU: Švýcarsko, Norsko a Lichtenštejnsko

(1.1.3), jsou obsažena v celé řadě opatření. Tato opatření lze zhruba rozdělit do pěti oblastí:

1. Schengenský hraniční kodex je hlavním pilířem správy vnějších hranic. Stanoví pravidla pro překračování vnějších hranic a podmínky upravující přechodné zavedení hraničních kontrol na vnitřních hranicích.

2. Schengenský informační systém (SIS)

SIS je systém pro sdílení informací (databáze), který pomáhá při zajišťování mezinárodní bezpečnosti v schengenském prostoru, v němž neexistují kontroly na vnitřních hranicích. Je to nejvíce používaný a neúčinnější systém EU v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (4.2.1). Úřady v celé EU využívají SIS pro vkládání či ověřování záznamů o hledaných nebo pohřešovaných osobách a předmětech. Obsahuje více než 80 milionů záznamů a v roce 2017 bylo zaznamenáno více než 5 miliard jednotlivých přístupů do systému ze strany orgánů, což vedlo k více než 240 000 pozitivním nálezům u cizích záznamů (záznamy vydané jinou zemí). SIS byl nedávno posílen prostřednictvím aktualizovaných pravidel, která odstraní potenciální mezery v systému a zavedou několik zásadních změn, pokud jde o typy vloženého záznamu.

Po poslední reformě v roce 2018 je působnost systému SIS nyní definována ve třech právních nástrojích ve formě tří nařízení (nahrazujících SIS II):

- v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech^[3],
- v oblasti hraničních kontrol^[4],
- při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí^[5].

Tato tři nařízení zavádějí další kategorie záznamů v systému, jako jsou záznamy o neznámých podezřelých nebo hledaných osobách, preventivní záznamy o dětech, kterým hrozí únos ze strany jejich rodičů, záznamy za účelem navrácení, záznamy týkající se rozhodnutí o navrácení, která byla vydána neoprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí, a dále otisky dlaní, prstů, zobrazení obličejů a DNA týkající se nezvěstných osob za účelem jejich identifikace.

3. Fond pro vnitřní bezpečnost: hranice a víza (ISF)

Ne všechny členské státy mají vnější hranice, které musí kontrolovat, a nejsou tedy stejnou měrou postiženy přeshraničními toky. EU využívá své prostředky ve snaze kompenzovat náklady členských států, jejichž hranice jsou vnějšími hranicemi EU. Ve finančním období 2014–2020 měl tento mechanismus pro sdílení finanční zátěže k dispozici na sedmileté období celkem 3,8 miliard EUR. Hlavním cílem fondu ISF je

[3][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1862](#) ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56–106.

[4][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1861](#) ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 14–55.

[5][Nařízení \(EU\) 2018/1860](#) o využívání Schengenského informačního systému při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 312 7.12.2018.

příspěvat k vysoké míře bezpečnosti v Unii a zároveň usnadňovat legální cestování. Příjemci prostředků z těchto programů prováděných v rámci fondu mohou být státní a federální úřady, veřejné orgány na místní úrovni, nevládní organizace, humanitární organizace, subjekty veřejného nebo soukromého práva a vzdělávací a výzkumné organizace.

4. Systém vstupu/výstupu (EES)

Systém vstupu/výstupu (EES)^[6] je informační systém, který zrychluje a posiluje hraniční kontroly státních příslušníků třetích zemí cestujících do EU. Tento systém nahrazuje manuální razítkování pasů na hranicích elektronickým záznamem v databázi.

Hlavními cíli systému EES, který byl schválen v listopadu 2017, je:

- omezit prodlevy při hraničních kontrolách a zlepšit kvalitu hraničních kontrol tím, že bude automaticky vypočítávat délku povoleného pobytu každého cestujícího;
- zajistit systematickou a spolehlivou identifikaci osob překračujících povolenou délku pobytu;
- posílit vnitřní bezpečnost a boj proti terorismu tím, že umožní donucovacím orgánům přístup k záznamům o předešlých cestách.

Přístup do systému EES mají vnitrostátní donucovací orgány a Europol, nikoliv však azylové orgány. Přenos údajů pro účely vymáhání práva nebo navrácení do třetích zemí a členských států EU, které nejsou zapojeny do systému EES, je povolen, ale pouze za určitých podmínek. Systém EES bude zaznamenávat údaje o cestujících (jméno, typ cestovního dokumentu, otisky prstů, zobrazení obličeje a datum a místo vstupu a výstupu) při překročení vnějších hranic schengenského prostoru. Tento systém se týká všech státních příslušníků třetích zemí, a to jak osob podléhajících vízové povinnosti, tak i osob, které jsou od vízové povinnosti osvobozeny. Budou jej využívat konzulární a pohraniční orgány.

5. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex)

Evropskou pohraniční a pobřežní stráž (EBCG) tvoří Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (EBCGA-Frontex) spolu s národními orgány^[7].

Toto nařízení rozšiřuje rozsah činností agentury Frontex s cílem zahrnout posílenou podporu členských států v oblasti řízení migrace, boje proti přeshraničnímu zločinu a pátracích a záchranných operací. Stanoví větší úlohu při navrácení migrantů do země jejich původu, a to na základě rozhodnutí vnitrostátních orgánů. Rada může na základě návrhu Komise požádat agenturu, aby za výjimečných okolností zasáhla a poskytla členským státům pomoc. Tato situace nastane, pokud: 1) členský stát nesplní (v daném časovém limitu) závazné rozhodnutí správní rady agentury týkající

[6] [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2017/2226](#) ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20) .

[7] [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/1624](#) ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES, Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1.

se řešení nedostatků ve své správě hranic; a 2) existuje zvláštní a nepřiměřený tlak na vnější hranici, který ohrožuje fungování schengenského prostoru. Pokud členský stát s rozhodnutím Rady o poskytnutí pomoci nesouhlasí, mohou ostatní členské státy dočasně zavést kontroly na vnitřních hranicích.

V září 2018 Komise [předložila nový návrh na posílení Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž](#)^[8]. Agentura by získala nový mandát a vlastní prostředky a pravomoci k ochraně vnějších hranic, účinnějšímu navracení a ke spolupráci se třetími zeměmi. Dne 1. dubna 2019 Rada souhlasila s politickou dohodou, které bylo dosaženo, a dne 2. dubna 2019 Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) o této dohodě hlasoval a přijal ji. Definitivně byla pak dohoda schválena po hlasování na dubnovém plenárním zasedání Parlamentu. Podle plánu by toto nařízení mělo vstoupit v platnost do konce roku 2019.

Základním kamenem této posílené agentury budou stálý sbor čítající přibližně [10 000 příslušníků pohraniční stráže](#) připravených poskytnout členským státům kdykoli pomoc. Tato agentura bude mít také silnější mandát týkající se navracení migrantů do země jejich původu a bude těsněji spolupracovat s třetími zeměmi, včetně zemí, které nejsou bezprostředními sousedy EU. Nový stálý sbor Evropské pohraniční a pobřežní stráže bude připraven k nasazení od roku 2021. Do roku 2027 bude tento sbor plně funkční a dosáhne své plné kapacity 10 000 příslušníků pohraniční stráže.

B. Vývoj v oblasti správy EU zaměřené na její vnější hranice

1. Tempo změn se zrychlilo v důsledku velkých ztrát na životech ve Středozeří v posledních letech a obrovského přílivu uprchlíků a migrantů od září roku 2015.

Před vypuknutím humanitární uprchlické krize v Evropě se pouze tři země rozhodly na svých vnějších hranicích vybudovat oplocení, aby zabránily vstupu migrantů a uprchlíků na své území: Španělsko (stavební práce byly dokončeny v roce 2005 a v roce 2009 byly rozšířeny), Řecko (výstavba dokončena v roce 2012) a Bulharsko (v reakci na Řecko, výstavba dokončena v roce 2014). V rozporu s čl. 14 odst. 2 Schengenského hraničního kodexu, který stanoví, že „vstup lze odepřít pouze na základě zdůvodněného rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření“, začal počet členských států, které zahájily výstavbu zdí nebo oplocení na svých hranicích, narůstat; jejich cílem bylo plošně zabránit vstupu migrantů a žadatelů o azyl na jejich vnitrostátní území. Mimoto členské státy, aniž by existovala jednoznačná pravidla EU týkající se výstavby oplocení na vnějších schengenských hranicích, rovněž vybudovaly oplocení na hranicích EU se třetími zeměmi (především s Marokem a Ruskem), a to včetně kandidátských zemí (Republika Severní Makedonie, Srbsko, Turecko) a jednoho členského státu kandidujícího na přistoupení k schengenskému prostoru (Chorvatsko). Ploty byly vybudovány také v rámci schengenského prostoru, např. mezi Rakouskem a Slovinskem, přičemž postupem Španělska v Mellile se zabýval Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku.

[8] Návrh nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a zrušení společné akce Rady 98/700/SVV, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 [COM\(2018\)0631](#)

2. V listopadu 2016 Komise předložila legislativní návrh na zřízení evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS).

Cílem tohoto nového centralizovaného informačního systému^[9] je sběr údajů o státních příslušnících třetích zemí, kteří nemají při vstupu do schengenského prostoru vízovou povinnost, a odhalování jakýchkoli případných rizik v oblasti bezpečnosti nebo nelegální migrace. Tato databáze bude provádět předběžné kontroly (viz informační grafika I) týkající se cestujících bez vízové povinnosti a nepovolí jim cestu v případě, že budou považováni za rizikové osoby^[10]. Databáze se bude podobat již existujícím systémům, které byly zavedeny mimo jiné například v USA (ESTA), Kanadě a Austrálii.

ETIAS bude mít řadu přínosů, jak je zlepšená vnitřní bezpečnost, lepší prevence nezákonné migrace, omezení hrozeb pro veřejné zdraví a zpoždění na hranicích. Přestože bude systém provádět předběžné kontroly, konečné rozhodnutí o tom, zda povolit nebo zamítnout vstup, a to dokonce i v případech, kdy má osoba platné cestovní povolení, přijme pohraniční stráž daného státu provádějící hraniční kontrolu, a to v souladu s pravidly Schengenského hraničního kodexu. Systém ETIAS vyvine Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (EU-LISA). Bude mít tři hlavní funkce:

- ověřování informací, které předloží online státní příslušníci třetích zemí bez vízové povinnosti před svou cestou do EU;
- zpracování žádostí jejich porovnáním s ostatními informačními systémy EU (jako je SIS, VIS, databáze Europolu, databáze Interpolu, EES a Eurodac);
- vydávání cestovních povolení v případech, kdy nedošlo k pozitivnímu nálezu, nebo nebyly zjištěny prvky vyžadující další analýzu.

Ve většině případů by mělo být možné získat cestovní povolení v řádu několika minut. Za žádost bude účtován poplatek ve výši 7 EUR. V červnu 2017 Rada rozhodla, že návrh rozdělí do dvou samostatných právních aktů^[11], a to na základě toho, že (schengenský) právní základ návrhu nemůže zahrnovat změny nařízení o Europolu. Dne 12. září 2019 podepsali předsedové obou orgánů nařízení o zřízení systému ETIAS. Systém ETIAS však bude plně funkční až v roce 2021.

3. Eu-LISA

Systém [eu-LISA](#), který byl vytvořen v roce 2011, odpovídá za provozní řízení tří centralizovaných informačních systémů EU: SIS, VIS a Eurodac.^[12]

[9][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1240](#) ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226, Úř. věst. L 236 19.9.2018, s. 1, a nařízení (EU) 2018/1241 ze dne 12. září 2018 – úkoly Europolu, Úř. věst. L 236 19.9.2018, s. 72.

[10]ETIAS – Tisková zpráva Rady, 5/9/2018 : <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/schengen-border-controls/>

[11][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1240](#) ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226, Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady [\(EU\) 2018/1241](#) ze dne 12. září 2018, kterým se mění nařízení (EU) 2016/794 za účelem zřízení Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) úkoly Europolu, Úř. věst. L 236 19.9.2018, s 72.

[12][Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2018/1726](#) ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti

V červnu 2017 předložila Komise návrh na revizi mandátu systému eu-LISA. Návrh je součástí přístupu Komise, jehož cílem je zlepšit a rozšířit informační systémy EU v prostoru svobody, bezpečnosti a práva a dosáhnout do roku 2020 interoperability těchto systémů.

4. Interoperabilita mezi informačními systémy EU v oblasti hranic

EU vyvíjí rozsáhlé centralizované IT systémy (SIS, VIS, Eurodac, EES a ETIAS) za účelem shromažďování, zpracování a sdílení informací, které mají zásadní význam pro spolupráci v oblasti bezpečnosti a řízení vnějších hranic a migrace. V prosinci 2017 Komise navrhla, aby byla na úrovni EU zajištěna interoperabilita těchto informačních systémů, tzn., aby byly schopny provádět výměnu údajů a jejich sdílení, což umožní, aby měly příslušné orgány veškeré informace, které potřebují, a to v okamžiku a v místě, kde je potřebují. Interoperabilita odkazuje na schopnost informačních technologických systémů a provozních procesů, které podporují, realizovat výměnu údajů a umožňovat sdílení informací a znalostí s cílem zabránit informačním mezerám způsobeným složitostí a roztržitostí těchto systémů^[13].

V prosinci 2017 Komise předložila dva konkrétní návrhy týkající se interoperability: návrh nařízení stanovujícího rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a návrh nařízení stanovujícího rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a soudní spolupráce, azylu a migrace.

Komise navrhla čtyři řešení v oblasti interoperability:

- Evropský vyhledávací portál (ESP) umožní souběžné vyhledávání v několika informačních systémech EU a zajistí „jednotné kontrolní místo“ (na jediné počítačové obrazovce) pro všechny výsledky kontrol dokumentů.
- Sdílená služba pro porovnávání biometrických údajů umožní vyhledávání a porovnávání vícenásobných identit. Za účelem zajištění toho, aby měli pohraničníci a policisté k dispozici úplné a přesné informace, budou zřízeny odpovídající mechanismy kontroly kvality údajů.
- Společné úložiště údajů o totožnosti (CIR) bude poskytovat základní biografické a biometrické informace, jako jsou jména a data narození občanů třetích zemí, aby bylo možné účinně zjistit jejich totožnost.
- A konečně detektor vícenásobné totožnosti (MID) pomůže stanovit, zda odlišná jména patří k téže totožnosti, a upozorní pohraničníky a policisty na případy podvodného jednání.

Dne 5. února 2019 dosáhly Rada a Parlament prozatímní dohody o dvou navrhovaných nařízeních^[14].

a práva (eu-LISA) a o změně nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a zrušení nařízení (EU) č. 1077/2011, Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 99–137.

[13] Studie EP „Interoperability of Justice and Home Affairs Information Systems“: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604947/IPOL_STU\(2018\)604947_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604947/IPOL_STU(2018)604947_EN.pdf)

[14] [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017%2F0351\(COD\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017%2F0351(COD)&l=en)

ÚLOHA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Evropský parlament reagoval na rozvoj politiky správy vnějších hranic smíšeně. Jednoznačně podporuje zlepšení organizační úlohy Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž i dalších příslušných agentur Unie, přičemž často vyzývá k dalšímu posílení jejich úlohy s ohledem na situaci, kdy EU čelí migrační krizi ve Středozeří. Ačkoli Parlament považuje rozvoj Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž za velmi pozitivní, jeho postoj k inteligentním hranicím je opatrnější. V návaznosti na návrh Komise z roku 2013 vyjádřil své znepokojení v souvislosti s rozsáhlým budováním technologií a masovým zpracováním osobních údajů navrhovaných v oblasti vnějších hranic. Kromě toho Parlament znepokojily předpokládané náklady na technologie inteligentních hranic a také pochybnosti o jejich výhodách. Parlament ve svém usnesení ze dne 12. září 2013 o druhé zprávě o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU uvedl, že „by měl být pečlivě analyzován možný vývoj nových systémů informačních technologií v oblasti migrace a správy hranic, jako jsou iniciativy „Smart Borders“, zejména s ohledem na zásady nezbytnosti a proporcionality“. Na tyto myšlenky navázal opět v září 2015, když položil otázku k ústnímu zodpovězení Komisi a Radě a požádal, aby vyjádřily svůj postoj k otázce přístupu donucovacích orgánů do tohoto systému a názor o příslušnosti rozsudku Soudního dvora Evropské unie z dubna 2014 týkajícího se směrnice o uchovávání údajů (viz 4.2.8). Pokud nebude dosaženo rychlého pokroku ve věci reformy nařízení Dublin III^[15], mohl by Parlament zastavit probíhající jednání o všech dokumentech, které spadají do působnosti ministerstev spravedlnosti a vnitra, jako je např. nedávný návrh týkající se interoperability, revize systému Eurodac a další důležité dokumenty. Parlament takovýto přístup uplatnil již v roce 2012 při tzv. zmrazení jednání o Schengenu, kdy v reakci na rozhodnutí Rady změnit právní základ souboru opatření týkajících se správy schengenského prostoru rozhodl, že přeruší spolupráci na hlavních dokumentech v těchto oblastech, o nichž se v té době jednalo. Ve svém usnesení o výroční zprávě o fungování schengenského prostoru^[16] se Parlament snažil poukázat na to, že ačkoliv EU přijala v posledních třech letech mnohá opatření k posílení vnějších hranic, včetně kontrol na těchto hranicích, nedošlo k žádné odpovídající reakci, pokud jde o odstranění kontrol na vnitřních hranicích.

Parlament rovněž trval na tom, že je třeba přijmout opatření patřičně zohledňující *acquis* EU v oblasti hranic a azylu a Listinu základních práv EU. Parlament již po nějakou dobu požaduje, aby na úrovni EU fungovaly spolehlivé a spravedlivé postupy a byl uplatňován ucelený přístup k migraci.^[17]

Udo Bux
05/2019

[15][Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady](#) ze dne 4. května 2016, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států.

[16]Usnesení Evropského parlamentu ze dne 30. května 2018 k výroční zprávě o fungování schengenského prostoru ([Přijaté texty](#), P8_TA(2018)0228).

[17]Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2016 k situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci (2015/2095(INI)) http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0102_CS.html

